

PRÍBEH STROMU

V letokruhoch viditeľných v priečnom reze dreva vieme prečítať celý život stromu, z ktorého pochádza. Sú obrazom toho, že v živote stromu ako aj človeka sú dobré aj horšie časy.

V mladosti rastie strom najrýchlejšie, v zrelom veku stále pomalšie. Keď je dobré počasie – teplo, vlhko a dostáva sa mu dostatok slnka, priestoru a ochrany, môžu mať jeho ročné prírastky – letokruhy aj centimeter. Za nepriaznivých podmienok rastie strom pomalšie, prírastky sú malé a letokruhy husté. Strom to ale v konečnom dôsledku posilní a drevo vznikajúce za takých podmienok je mimoriadne pevné.

Keď je strom chorý - keď ho napadne hmyz alebo huby, jeho rast sa spomaľuje. Môže to vážne ohroziť jeho život, ale dokáže sa z toho vyliečiť vďaka svojim obranným mechanizmom a znovu rýchlo rásť...

Objekt na stene je vyrobený zo zvyškov hranolov na výrobu lavičiek v tejto časti vestibulu.

Smrekovec použitý na tieto lavičky vzklíčil okolo roku 1934 v chotári obce Osrblie na Horehroní. Spočiatku rástol veľmi rýchlo a po prvých štyroch rokoch dosiahol svoje prvé maximum v prírastku.

Ale keď mal 10 rokov - v roku 1944, jeho rast sa spomalil a vo svojich sedemnástich v roku 1951 dosiahol svoje prvé rastové minimum. Boli to ťažké časy pre stromy aj pre ľudí. Potom

1996 postihla Osrblie veterná smršť, prežili prevažne tie jedince, ktoré boli v zmiešanom poraste

1986 dopadol aj na územie Slovenska rádioaktívny mrak z Černobyľu

1944 od augusta bolo na Horehroní povstalecké územie a prebiehal tu výcvik vojsk, od októbra tu operovali partizánske jednotky, jeseň aj zima boli veľmi ťažké pre ľudí aj pre stromy

31.1. 1945 oslobodili mesto Brezno a jeho okolie sovietski a rumunskí vojaci, doteraz je v množstve starých stromov uviaznutá munícia z povstania a oslobodzovacích bojov

1934 vzklíčenie

1938 prvé rastové maximum

V ŽIVOTE ČLOVEKA AJ STROMOV SÚ LEPŠIE A HORŠIE ČASY...

bol jeho život ako na hojdačke - dobré roky sa striedali s horšími, ale pomalinky rástol a silnel.

Keď mal 52 rokov - v roku 1986 dosiahol ďalší svoj životný vrchol, vzápätí ho však vystriedal rapídny pokles prírastkov. Potom sa opäť striedali dobré a horšie roky. Prírastok bol stále menší, ale strom rástol pomaly svojim tempom, čo ho urobilo dostatočne silným, aby prežil veternú smršť v roku 1996, ktorá vtedy najviac postihla Osrblie. Mal vtedy 61 rokov. Ako sedemdesiatnik mal prevažne dobré obdobia a v osemdesiatke dosiahol vek zrelosti.

Drevo z tohto stromu teraz žije tu s človekom. Praskliny vznikli pri sušení reziva a pri náhlych zmenách vlhkosti a teploty vzduchu v miestnosti. Každá zmena v životných podmienkach sa tak na ňom prejaví. Práve tie praskliny robia každý kus dreva jedinečným a to má s človekom spoločné...

Drevo tak rozpráva svoj príbeh a ponúka podporu a pomoc svojimi dobrými vlastnosťami...

Autormi objektu na stene sú Veronika Kotradyová a Martin Mjartan v spolupráci Martinom Bolešom a Wandou Borysko z Fakulty architektúry STU v Bratislave. Dendrochronologická analýza dreva vznikla v spolupráci s Dipl.-Ing. Dr.nat.techn Michaelom Grabnerom z Institut für Holztechnologie und Nachwachsende Rohstoffe, BOKU Viedeň.

